

Postępowanie w razie wystąpienia zachorowań na odrę związanym z tym narażeniem na zakażenie osób, które nie są objęte szczepieniami profilaktycznymi w ramach Programu Szczepień Ochronnych (RSO) wynikające z ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 września 2016 r. w sprawie metody zapobiegania odrze (Dz. U. poz. 1418), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie zapobiegania odrze”

Nadzór nad wykonywaniem szczepień ochronnych przeciw odrze, zwanymi dalej „szczepieniami”, sprawuje Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny właściwy ze względu na miejsce ich wykonywania.

Szczepieniami objęte są osoby nieszczepione lub niemające udokumentowanego szczepienia, bez względu na ich wiek, które przebywają w środowisku o niskim odsetku osób zaszczepionych oraz były lub mogą być narażone na styczność z osobą chorą lub podejrzaną o zachorowanie na odrę. Rozporządzenie w sprawie zapobiegania odrze umożliwia **nieodpłatnie szczepienie wszystkich osób narażonych na kontakt z wirusem odrzy niezależnie od ich wieku lub obywatelstwa: w tym osób dorosłych, które ukończyły 19 r.ż. oraz przebywających na obszarze Polski krócej niż 3 miesiące cudzoziemców oraz ich dzieci.**

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, niezwłocznie po otrzymaniu informacji o wystąpieniu podejrzenia lub rozpoznaniu przypadków zachorowań na odrę w wyżej wymienionych środowiskach:

- 1) ustala zapotrzebowanie na szczepionki, z uwzględnieniem liczby osób szczególnie narażonych, które powinny zostać objęte szczepieniem;
- 2) niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o planowanym wykonaniu szczepień, w tym przekazuje mu informację o sytuacji epidemiologicznej lub innych przesłankach uzasadniających podejmowane działania oraz oszacowanej na tej podstawie liczbie przeznaczonych do użycia szczepionek;
- 3) ogłasza wiek i grupy osób poddawanych szczepieniom w sposób przyjęty zwyczajowo na danym terenie oraz w Biuletynie Informacji Publicznej właściwej Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej.

Decyzje w zakresie działań mających na celu zapobieganie kolejnym zachorowaniom, polegające na wykonaniu szczepień są podejmowane przez lokalne organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i nie wymagają uzyskania zgody (lub zatwierdzenia) przez Głównego Inspektora Sanitarnego. Szczepienia poekspozycyjne przeciw odrze zaleca się wykonać nie później niż przed upływem 3 doby od chwili narażenia (72 godzin). W przypadku braku możliwości precyzyjnego ustalenia początku zakaźności chorego oraz jego zakaźność również w okresie bezpośrednio poprzedzającym wystąpienie objawów – im krótszy czas upłynie od narażenia do zorganizowania akcji szczepień, tym większa jest szansa na zapobieżenie rozwojowi choroby.

Szczepienia są wykonywane w gabinetach diagnostyczno-zabiegowych, a także – w przypadkach uzasadnionych efektywnością wykonywania szczepień – w pomieszczeniach spełniających wymagania higieniczno-sanitarne do wykonywania szczepień na terenie ośrodków dla cudzoziemców, placówek opiekuńczo-wychowawczych lub innych obiektów, wskazanych przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego właściwego ze względu na miejsce wykonywania szczepień.

Szczepienia akcyjne, w tym szczepienia u obcokrajowców i osób nieubezpieczonych, są wykonywane przy użyciu szczepionki przeciw odrze, śwince i różyczce (tzw. szczepionka MMR, ang.: measles-mumps-rubella), która została zakupiona przez Ministra Zdrowia na potrzeby realizacji szczepień obowiązkowych w ramach Programu Szczepień Ochronnych (PSO). Szczepienia te są przeprowadzane z użyciem szczepionek przechowywanych przez stacje sanitarno-epidemiologiczne i rutynowo dystrybuowanych do podmiotów leczniczych prowadzących punkty szczepień ochronnych realizujących PSO w ramach podstawowej opieki zdrowotnej (POZ) lub inne podmioty lecznicze wskazane przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, z wykorzystaniem wydanej przez stacje sanitarno-epidemiologiczne szczepionki MMR.